

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **C.O.P. services**, IČO: 26495163
sídlem Moskevská 450/38, Praha 10

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2022, č.j. MHMP 154541/2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16 (dále jen „stavební úřad“) ze dne 3. 12. 2021 č.j. 21513/2021/OVDŽP (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo nařízeno odstranění stavby „Provizorní stavba mini-ovčína, Praha – Malá Chuchle“ na pozemku parc. č. 185/5 v katastrálním území Malá Chuchle z důvodu uplynutí stanovené doby jejího trvání s tím, že změna v užívání nebyla

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

povolena. Dále byly stanoveny podmínky pro odstranění stavby a vlastníkově stavby byla uložena povinnost nahradit náklady řízení.

Napadené rozhodnutí

3. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí shrnul dosavadní průběh řízení.
4. Dále uvedl, že se jedná o přízemní stavbu o půdorysných rozměrech 9,6 x 8,15 metrů se sedlovou střechou, která je využívána jako sklad zahradní techniky a kůlna. Stavba se nachází při severním okraji přírodního parku Radotínsko-Chuchelský háj a v sousedství regionálního biocentra R1/25 Chuchelský háj. Pozemky jsou součástí celoměstského systému zeleně a nachází se zde ochranné pásmo zvláště chráněných území ve smyslu zákona č. 114/1992 Sb. Pozemek se nachází v nezastavitelném území a v zastavěném území ve funkční ploše LR s hlavním využitím na lesní porosty, lesy určené k rekreaci na pozemcích určených k plnění funkce lesa.
5. K odvolacím námitkám žalobce uvedl žalovaný, že v době vydání napadeného rozhodnutí bylo řízení o povolení změny v užívání stavby již pravomocně skončeno. Nadto, odvolání proti zastavení řízení ve věci prodloužení doby, na kterou byla stavba povolena, nemá odkladný účinek. Žalobce do řízení vnáší argumenty ohledně inženýrskogeologického posudku č. 10/57, který se však týká odstranění staveb v okolí, ale nikoliv stavby ovčína.
6. Žalovaný souhlasil s námitkou žalobce, že jej stavební úřad neseznámil s podklady pro vydání prvostupňového rozhodnutí, nicméně spisový materiál byl tvořen především podáními žalobce či písemnostmi jemu adresovanými, a jednalo by se pouze o formální úkon. Tomu přisvědčil i Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 15. 10. 2019 č.j. 11 A 209/2017-52.
7. Žalovaný zdůraznil, že předmětem řízení nejsou jiné stavby nacházející se v blízkosti ovčína. Dle územního plánu hl. m. Prahy se pozemek parc. č. 185/5 v katastrálním území Malá Chuchle nachází v území LR – lesní porosty, ačkoliv není stavbou sloužící k péči o les, a nachází se také v nezastavitelném území a v systému celoměstské zeleně, což je nepřípustné.

Žaloba

8. Žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí.
9. Namítal, že stavební úřad rozhodl o odstranění stavby v době, kdy ještě nebylo pravomocně skončeno řízení o dodatečném povolení stavby (resp. změně v užívání), čímž žalobce vystavil riziku, že stavba bude dodatečně schválena až po jejím odstranění. Tím došlo k nesprávnému úřednímu postupu. Rozhodnutí o odstranění stavby mělo být odloženo do doby právní moci rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, což je názor zastávaný i žalobcem odkazovanou judikaturou. Navíc na urychleném vyřízení věci nespočíval veřejný zájem převyšující intenzitu hrozícího zásahu do vlastnického práva žalobce.

10. Žalobce zdůraznil, že podmíněně přípustné využití pozemku umožňuje i umístění stavby sloužící k péči o les. V roce 2012 bylo zahájeno pořizování nového územního plánu hlavního města Prahy, který má platit od ledna 2023. Žalobce k územnímu plánu podal podnět dne 6. 4. 2018, který doposud nebyl projednán ani zaevidován, takové pochybení na straně orgánů hl. města Prahy však nemůže jít k tíži žalobce. Žalobce hodlá podávat námitky ke způsobu využití pozemku, na němž se nachází dotčená stavba. Je třeba přihlídnout k aktuální tendenci v určení využití lokality, protože v rámci nového územního plánu je území, kde se nachází stavba, vymezeno jako „samota ve formálním rozvoji krajiny“ a „zpevněná plocha a plocha těžby“, nikoliv „les na lesních pozemcích“. Je proto zřejmá výrazná tendence k budoucímu zachování staveb, neboť nový územní plán pro stavby shodného charakteru, jako je ovčín, vyčleňuje speciální kategorii ploch se zvláštním režimem určení a účelu jejich budoucí existence. Stavba není ani v rozporu s cílovým charakterem lokality. Podle nového územního plánu se stavba nachází v zastavěném území mimo územní systém ekologické stability.
11. Paralelně je řešeno odstranění souboru staveb nacházejících se v areálu „Farma na samotě“, které jsou umístěny na okolních pozemcích vedle stavby ovčína. V tomto řízení žalobce předložil inženýrskogeologický posudek č. 10/57, který se zabýval vlivem odstranění staveb na pozemcích sousedících se stavbou ovčína. Bylo zjištěno, že pozemky se nacházejí v území významně postiženém tektonickými procesy, erozí a antropogenní činností. Odstraněním staveb by mohlo dojít ke snížení stability svahů v jejich okolí či zavalení místní komunikace. Odstranění staveb si proto vyžádá náročné sanační práce směřující k zabezpečení svahů. Ohledně staveb nacházejících se v areálu „Farma na samotě“ bylo vydáno rozhodnutí o odstranění stavby, přičemž technologický postup má být projednán s dotčenými orgány z důvodu zajištění stability svahů. Žalobce je přesvědčen, že i odstranění stavby ovčína způsobí snížení stability svahů, správní orgány však ohledně toho neprovedly vůbec žádné dokazování a vycházely tak z neúplně zjištěného skutkového stavu. Dle názoru žalobce je dán veřejný zájem na zachování stavby. Stavba byla původně povolena na 10 let a nebyla nikdy označena jako závadná pro životní prostředí.
12. Žalobce dále namítal, že nebyl stavebním úřadem poučen o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí, což přiznal i žalovaný. Poučením o možnosti seznámit se s podklady mohlo být napraveno pochybení stavebního úřadu, který neobstaral podklady pro posouzení, zda odstranění stavby ovčína povede k sesuvu svahů.

Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.
14. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dále uvedl, že usnesení, kterým bylo zastaveno řízení o povolení změny v užívání dočasné stavby ovčína bylo žalovaným potvrzeno dne 20. 12. 2012 a řízení již bylo v době rozhodování žalovaného pravomocně skončeno. Stavební úřad vydáním rozhodnutí o odstranění stavby nepochybil, protože odvolání proti zastavení řízení ve věci změny v užívání dočasné stavby nemělo odkladný účinek ze zákona.

15. Zdůraznil, že návrh posuzoval dle platného územního plánu nebo již schválených změn a není mu známo, že by žalobcem zmiňovaný podnět na změnu územního plánu prošel procesem schvalování nebo byl zaevidován. K připravovanému novému územnímu plánu nelze přihlížet, dle aktuálního územního plánu je pozemek v nezastavitelném území a zároveň v zastavěném území ve funkční ploše LR s hlavním využitím lesní porosty, lesy určené k rekreaci na pozemcích určených k plnění funkce lesa. V průběhu předchozích řízení trvajících více než 10 let žalobce nedoložil doklad, který by bylo možné uznat jako doklad o projednávané změně územního plánu.
16. Předmětem řízení je odstranění stavby ovčína a nikoliv jiných staveb v okolí, a proto není relevantní inženýrskogeologický posudek, který se týká odstranění ostatních staveb.
17. Žalovaný souhlasí s žalobcem v tom, že stavební úřad žalobce neseznámil s podklady pro vydání napadeného rozhodnutí. Spisový materiál však byl tvořen především podáními žalobce a listinami adresovanými žalobci, a lze proto mít za to, že žalobce byl obeznámen se spisovým materiálem a jednalo by se pouze o formální úkon.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem souhlasili (souhlas účastníků byl v souladu s větou druhou téhož ustanovení presumován).
19. Žaloba není důvodná.
20. Podle § 129 odst. 1 písm. f) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby dočasné, u které uplynula stanovená doba jejího trvání a nebyla povolena změna v užívání.
21. Podle § 129 odst. 6 stavebního zákona stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby podle odstavce 1 písm. f). V oznámení zahájení řízení vlastníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů žádost o změnu v užívání dočasné stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání nebo ve změně na stavbu trvalou. Pokud vlastník stavby tuto žádost podá, stavební úřad řízení o odstranění stavby přeruší a vede řízení o podané žádosti; na řízení se přiměřeně vztahuje ustanovení § 127. Bude-li žádosti vyhověno, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví.
22. Soud předesílá, že již v minulosti rozhodoval o žalobách téhož žalobce, které se týkaly staveb v blízkosti ovčína. Jelikož se jednalo o stavby v bezprostřední blízkosti ovčína (v tomto ohledu lze odkázat zejména na rozsudek zdejšího soudu ze dne 25. 5. 2022 č.j. 14 A 215/2021-48 a ze dne 25. 5. 2022 č.j. 14 A 15/2022-57), některé již v dřívějších rozhodnutích uvedené argumenty budou aktuální i pro nyní projednávanou věc.

23. Žalobce namítal, že o odstranění stavby bylo rozhodnuto dříve, než bylo pravomocně skončeno řízení o dodatečném povolení stavby, což považuje za nesprávný úřední postup.
24. Soud připomíná, že řízení o odstranění stavby a řízení o změně v užívání stavby se sice týkají téže stavby, ale každé z nich má jiný účel a řeší se v něm odlišné skutkové a právní otázky. Procesní vztah obou řízení je takový, že jakmile stavební úřad obdrží žádost o změnu v užívání, řízení o odstranění stavby přeruší a vede řízení o podané žádosti. Podle výsledku tohoto vnořeného řízení pak následně dokončí přerušené řízení o odstranění stavby.
25. Ze správního spisu soud zjistil, že v průběhu řízení o odstranění stavby žalobce podal několik žádostí o změnu v užívání stavby.
26. O druhé žádosti žalobce bylo rozhodnuto dne 16. 2. 2021 usnesením č.j. 02780/2021/OVDŽP, proti němuž žalobce podal odvolání.
27. O třetí žádosti žalobce stavební úřad rozhodl dne 1. 12. 2021 usnesením č.j. 21422/2021/OVDŽP, které nabylo právní moci dne 21. 12. 2021, proti němuž se žalobce neodvolal.
28. Prvostupňovým rozhodnutím (rozhodnutí ze dne 3. 12. 2021 č.j. 21513/2021/OVDŽP) stavební úřad nařídil odstranění stavby.
29. Odvolání žalobce proti usnesení o zastavení řízení o změně v užívání stavby ze dne 16. 2. 2021 bylo žalovaným zamítnuto rozhodnutím ze dne 20. 12. 2021 č.j. MHMP 2076783/2021, které nabylo právní moci 21. 12. 2021.
30. Napadené rozhodnutí bylo vydáno 7. 2. 2022.
31. Ze shora uvedeného vyplývá, že stavební úřad rozhodl o odstranění stavby v době, usnesení o zastavení řízení o *druhé* žádosti žalobce o změnu v užívání stavby již bylo pravomocné, nebylo však rozhodnuto o žalobcově odvolání proti němu, a usnesení o zastavení řízení o *třetí* žádosti žalobce o změnu v užívání stavby ještě nenabylo právní moci.
32. Je třeba zdůraznit význam právní moci správního rozhodnutí jako momentu, kdy správní rozhodnutí nabývá určitou konečnost a zpravidla i právní účinky. Pravomocné rozhodnutí je závazné nejenom pro účastníky řízení, ale také pro správní orgány, jež musí rozhodnutí a jeho obsah plně respektovat, a to při veškeré své činnosti. Je tak naplňován zejména princip právní jistoty, presumpce zákonnosti a správnosti veřejněmocenských aktů, jakož chráněna i dobrá víra adresátů v akty orgánů veřejné moci a práva na základě nich nabytá v dobré víře. Úzce je pojem právní moci v tomto smyslu spojen s účinností rozhodnutí.
33. Žalovaný proto, když přistoupil k vydání rozhodnutí o odstranění stavby, aniž by usnesení o zastavení řízení o *třetí* žádosti o změnu v užívání stavby nabylo právní moci, postupoval na základě rozhodnutí, které v té době nebylo konečné a nemělo právní

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

účinky. Zároveň výrok rozhodnutí v řízení o odstranění stavby přímo souvisí s tím, s jakým výsledkem skončí řízení o změně v užívání stavby. Dle názoru soudu je to obecně právě nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je skončeno vnořené řízení o změně v užívání stavby, podmínkou, jejíž splnění umožňuje pokračovat v řízení o odstranění stavby, a skutečnost, že bylo podáno odvolání, popř. zda o něm již bylo rozhodnuto, nemá v tomto ohledu význam.

34. Žalovaný správně poukazoval na to, že odvolání proti usnesení o zastavení řízení o změně v užívání stavby nemá odkladný účinek, což vyplývá z § 76 odst. 5 správního řádu. Nicméně, to znamená pouze, že v důsledku podání odvolání nenastává odklad právní moci, vykonatelnosti či jiných účinků usnesení. Adresát usnesení se proto musí jeho obsahem řídit bez ohledu na to, zda vůči němu podal odvolání. Tato argumentace by tedy měla význam jenom tehdy, kdyby prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v době od uplynutí odvolací lhůty do pravomocného rozhodnutí o odvolání, což se však v projednávaném případě nestalo.
35. Soud však nemohl přehlédnout i další okolnosti, které vydání prvostupňového rozhodnutí provázely.
36. Předně je třeba zdůraznit potřebu odstranění stavby vyvolal sám žalobce, jehož stavba po uplynutí doby trvání nadále existuje protiprávně. Dále žalobce opakovaně podával žádosti o změnu v užívání stavby, aniž by k žádosti přiložil potřebné podklady. Pouze v průběhu řízení o žádosti ze dne 17. 6. 2019 (resp. v odvolacím řízení) žalobce doložil některá závazná stanoviska a vyjádření dotčených orgánů, která se však týkají primárně staveb „Farma na samotě“, nikoliv samotného ovčína, a míjí se s výzvou stavebního úřadu. Přestože žalobce již obdobné řízení, tehdy se týkající staveb v bezprostřední blízkosti ovčína, absolvoval, potřebné podklady k žádostem ani následným výzvám nepředložil a namísto toho přistupoval k opakovanému podávání žádostí. Procesní postup žalobce se jeví být obstrukční, usilující o paralýzu postupu v řízení o odstranění stavby. Řízení o odstranění stavby slouží k opětovnému nastolení bezvadného stavu. Přesto však je vlastníkově dána možnost svou stavbu ještě zachránit, pokud uspěje v řízení o změně v užívání. Nelze však připustit, aby toto beneficium bylo nástrojem využívaným k zabránění v postupu řízení.
37. Zároveň s ohledem na předchozí žalobcovy žádosti o změnu v užívání stavby nemohl žalobce pochybovat o tom, že jeho odvolání je odsouzeno k neúspěchu. Žalobce sice měl právo odvolání podat, soud však nespátřuje na straně žalobce žádné „riziko v podobě možného dodatečného schválení stavby“, jak žalobce uváděl, neboť žalobcem předložené podklady změnu v užívání zjevně neumožňovaly. V řízení o změně v užívání stavby totiž tíží důkazní břemeno vlastníka stavby, nikoliv stavební úřad. Pouze v rovině spekulací zůstala i žalobcem nastíněná možnost dodatečného schválení stavby, která již by již byla odstraněna.
38. Soud je toho názoru, že shodně jako v případě řízení o odstranění stavby nepovolené dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona již dovodila judikatura (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2020 č. j. 10 As 407/2019 nebo ze dne 11. 8. 2022 č. j. 3 As 133/2020-38), se i v řízení podle § 129 odst. 6 stavebního zákona povinnost

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

stavebního úřadu přerušit řízení o odstranění stavby s žádostí o změnu v užívání stavby (resp. v odkazované judikatuře se žádostí o dodatečné povolení) pojí pouze, pokud je žádost podána v zákonné třicetidenní lhůtě (§ 129 odst. 6 stavebního zákona). Dokonce za předpokladu, že je žádost podávána zjevně účelově za účelem zdržování řízení o odstranění stavby, je akceptovatelný i takový postup stavebního úřadu, kdy by k přerušení řízení o odstranění stavby a rozhodnutí o žádosti stavební úřad nepřistoupil vůbec, a k vypořádání se s žádostí by došlo až v odůvodnění rozhodnutí o odstranění stavby (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016 č.j. 6 As 230/2015-34). V takových případech právní moc rozhodnutí vydaného ve vnořeném řízení nenastane dříve, než stavební úřad rozhodne o odstranění stavby.

39. Pod optikou obecných zásad hospodárnosti a rychlosti správního řízení lze vzhledem k trvání řízení (v době vydání prvostupňového rozhodnutí již tři a půl roku) v obecné rovině kvitovat snahu stavebního úřadu řízení urychleně skončit. Postup stavebního úřadu, který poté, co vyhodnotil opakované podávání žádostí o změnu v užívání stavby jako obstrukční, soud považuje za judikaturou aprobovaný a adekvátní požadavku, že tváří v tvář obstrukčnímu postupu účastníka řízení nesmí správní orgán zůstat zcela bezbranným (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016 č.j. 6 As 230/2015-34). Soud zdůrazňuje, že pokud motivací žalobce bylo dosáhnout změny v užívání stavby ovčína, stavební úřad mu opakovaně dával příležitost o to účinně usilovat a vyzýval jej k doplnění žádostí, které neobsahovaly potřebné náležitosti.
40. Soud proto shrnuje, že na rozhodnutí o odvolání proti usnesení o zastavení řízení o druhé žádosti o změnu v užívání stavební úřad vyčkat nemusel, protože odvolání nemělo odkladný účinek a usnesení bylo v právní moci. Usnesení o zastavení řízení o třetí žádosti o změnu v užívání sice pravomocné v době vydání prvostupňového rozhodnutí nebylo, ale jednalo se o žádost svým charakterem obstrukční a tím odůvodňující výjimečný postup stavebního úřadu. Proto tento žalobní bod není důvodný.
41. Dále soud připomíná, že na základě citovaných právních předpisů lze konstatovat, že stavební úřad přistoupí k nařízení odstranění stavby na základě toho, že uplynula doba trvání dočasné stavby a současně nebylo kladně rozhodnuto o žádosti o změnu v užívání této stavby (spočívající v prodloužení doby trvání stavby). Předmětem řízení o odstranění stavby je přitom pouze zkoumání těchto zákonných předpokladů daných § 129 odst. 1 písm. f) stavebního zákona (zda se jedná o dočasnou stavbu, u níž uplynula doba trvání, a zda byla povolena změna v užívání této stavby); jinými okolnostmi se stavební úřad v rámci tohoto řízení nezabývá. Námitky, které měl žalobce směřovat do řízení o změně v užívání stavby nejsou relevantní. V tomto řízení stavební úřad nemá žádné diskreční oprávnění (srov. rozsudek ze dne 7. 11. 2018, č. j. 9 As 368/2017-48, nebo ze dne 8. 2. 2019, č. j. 5 As 301/2017-74).
42. Je třeba zdůraznit, že předmětem soudního přezkumu napadeného rozhodnutí žalovaného může být pouze zjištění, zda se jedná o dočasnou stavbu, zda již uplynula stanovená doba trvání stavby a zda byla povolena změna v jejím v užívání. Veškeré námitky žalobce směřující do řízení o změně v užívání stavby proto nejsou relevantní v tomto řízení a soud se k nim nemůže podrobně vyjádřit. Mimo výše naznačený zákonný rámec se zjevně ocitají námitky žalobce týkající se souladu stavby s územně

plánovací dokumentací, neboť tyto mohl žalobce uplatňovat v řízení o změně v užívání stavby, nikoli však proti rozhodnutí o odstranění stavby.

43. Žalobce vznášel námitky týkající se přípustného využití pozemku, a to že podmíněně přípustné využití pozemku umožňuje i umístění stavby sloužící k péči o les, žalobce podal podnět na změnu a úpravu územního plánu a že bylo zahájeno pořizování nového územního plánu. Tyto námitky se však míjí s předmětem řízení, jak již soud vyložil shora. Proto na tomto místě jenom krátce shrne, že nový územní plán, nazvaný Metropolitní, není doposud závazný a nachází se ve fázi projednávání. Je sice pravdou, že Nejvyšší správní soud v minulosti připustil, že je možné přerušit řízení o dodatečném povolení nelegální stavby v případě, kdy proces změny územního plánu, jež má vydání dodatečného povolení umožnit, je již v dostatečně pokročilé fázi (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. prosince 2015 č. j. 3 As 35/2015-32). Nicméně, v předmětné věci nový územní plán prozatím nebyl předložen k rozhodnutí zastupitelstvu obce. Soudu je obecně známo, že teprve v dubnu 2022 došlo ke zveřejnění nově upraveného návrhu nového územního plánu, přičemž teprve v této fázi je nový územní plán zveřejněn pro tzv. veřejné projednání. Za této situace nelze tvrdit, že by v době rozhodování žalovaného, tj. k 7. 2. 2022, byl nový územní plán v takové fázi přípravy, že by bylo povinností žalovaného přihlédnout k jeho obsahu.
44. Žalobce ani nikterak nedoložil, že by skutečně podal podnět, který by měl vést ke změně územního plánu, natož aby bylo prokázáno, že by tento návrh měl být v brzké době akceptován.
45. Žalobní bod proto není důvodný.
46. Žalobce dále namítal, že předložil inženýrskogeologický posudek, z něhož vyplývá, že stavba se nachází v území významně postiženém tektonickými procesy, erozí a antropogenní činností a jejím odstraněním by mohlo dojít ke snížení stability svahů v okolí či zavalení místní komunikace.
47. Ani tyto námitky žalobce svých charakterem nesměřují do předmětu řízení, soud proto jenom ve stručnosti shrnuje, že pokud vlastník stavby nepodá žádost o změnu v užívání nebo ji stavební úřad pravomocně zamítne, pokračuje se v řízení o odstranění stavby a stavební úřad nařídí její odstranění. Jedinou výjimkou z tohoto pravidla je případ, kdy je nutné dočasnou stavbu zachovat s ohledem na zájmy chráněné zvláštními právními předpisy (např. by její odstranění mohlo s ohledem na povolenou hornickou činnost - zajištění důlních děl - ohrozit bezpečnost, zdraví nebo životní prostředí). Pak ani případná liknavost vlastníka staveb, který včas nepožádal o změnu v užívání staveb, nemůže bez dalšího vyústit v rozhodnutí o odstranění těchto staveb (NSS 6 As 302/2016-33). V odkazované věci se však jednalo o stavby v areálu dobývacího prostoru výhradního ložiska dolu, které měly sloužit k dalšímu hloubení, tedy o situaci zcela odlišnou od nyní projednávané věci.
48. Městský soud považuje za důležité zdůraznit, že žalobce sice tvrdí, že je ve veřejném zájmu, aby byla stavba zachována, jako svou argumentaci ale uvádí pouze odkaz na inženýrsko – geologický posudek. Tuto argumentaci soud považuje za nedostatečnou. Jak soud již výše uvedl, žalobce v podané žalobě argumentuje pouze tím, že převažuje veřejný zájem na zachování staveb z důvodů uvedených v posudku, avšak vůbec neuvádí žádnou

blíže argumentaci ohledně veřejného zájmu na zachování obou staveb. Z uvedeného tedy nelze zjistit, z jakého důvodu by měl veřejný zájem na provozování těchto staveb převažovat nad veřejným zájmem na ochraně nezastavitelného území. Bylo pouze na žalobci, aby s ohledem na skutečnost, že se v daném případě jednalo o pozemek, na němž je provádění staveb omezeno, prokázal veřejný zájem na zachování stavby, což ani v podané žádosti, ani jinak v průběhu správního řízení neučinil. Na uvedeném pak nic nemůže změnit, pokud stavba doposud nebyla označena jako závadná pro životní prostředí. Pro posouzení žádosti žalobce bylo zásadní, zdali jsou splněny podmínky § 129 odst. 1 písm. f) stavebního zákona.

49. Tento žalobní bod proto není důvodný.

50. Žalobce namítal, že nebyl stavebním úřadem poučen o možnosti seznámit se s podklady před vydáním prvostupňového rozhodnutí, na což žalovaný nebral zřetel. Žalobci následkem toho ušla možnost navrhovat obstarání podkladů pro posouzení, zda odstranění stavby povede k sesuvu svahů a žalobce nevěděl, že se řízení před stavebním úřadem chýlí ke konci.

51. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Správní orgán dle citovaného ustanovení musí dát, až na zákonné výjimky, účastníku správního řízení vždy možnost vyjádřit se ke všem podkladům správního rozhodnutí. Toto právo nelze účastníku upřít, a je proto třeba vždy zkoumat, zda byl poté, co účastník již jednou využil svého práva, správní spis následně doplněn či nikoliv, a zda tak měl účastník řízení faktickou možnost se s úplným správním spisem seznámit (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009-243).

52. Zároveň ale nesplnění této povinnosti nevyvolává vždy nutnost zrušení správního rozhodnutí. Porušení § 36 odst. 3 správního řádu je důvodem ke zrušení odvolacího rozhodnutí tehdy, pokud mělo vliv na jeho zákonnost (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009-243, č. 2073/2010 Sb. NSS, ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 As 24/2013-28, ze dne 28. 6. 2005, č. j. 8 As 3/2005-86, ze dne 26. 11. 2008, č. j. 2 As 54/2008-80, ze dne 22. 1. 2009, č. j. 6 As 16/2008-90). Je to přitom žalobce, kdo má tvrdit a dokládat, jak se nerespektování § 36 odst. 3 správního řádu konkrétně dotklo jeho práv. Neboli pro úspěšnost dané námitky je nezbytné, aby žalobce upřesnil podklady, jež neměl k dispozici, a jakým způsobem takové pochybení správního orgánu mohlo ovlivnit vydané meritorní rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2011, č. j. 8 As 28/2011-78). Žalobce nyní tvrdí, že by mohlo dojít k napravení pochybení stavebního úřadu spočívající v neobstarání potřebných podkladů ohledně sesuvu svahů. Žalobce však zároveň neuvádí, jaké konkrétní nové podklady by býval navrhoval.

53. Soud uvádí, že smyslem a účelem v § 36 odst. 3 správního řádu vymezených procesních práv účastníka řízení je, aby žalobce znal všechny podklady, které byly při rozhodování v jeho věci užity. Pokud skutkový stav nedoznal změn, zejména pokud nebyly provedeny

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

důkazy, o nichž žalobce nevěděl, není třeba postupovat dle § 36 odst. 3 správního řádu (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2013, č. j. 1 As 85/2013-51, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009-243). Ze správního spisu vyplývá, že žalovaný byl k seznámení s podklady před vydáním rozhodnutí vyzván oznámením ze dne 23. 10. 2017, přičemž žalobce se k podkladům vyjádřil podáním došlým 8. 11. 2017. Od tohoto momentu pak do spisu přibyly jenom podání žalobce a rozhodnutí stavebního úřadu a žalovaného. Soud tedy míní, že před vydáním žalobou napadených rozhodnutí žalobce znal všechny podklady, které byly rozhodné pro posouzení věci, a nic mu nebránilo, aby se k nim vyjádřil. Pokud tak před vydáním prvostupňového rozhodnutí neučinil, nemůže se nyní relevantně dovolávat porušení svých práv. Žalobce však namísto toho koncentroval svou procesní aktivitu na opakované podání žádostí o změnu v užívání stavby.

54. Poslední žalobní bod není důvodný.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

55. Na základě všech shora uvedených skutečností soud neshledal důvodným žádný z předestřených žalobních bodů, ani neshledal žádnou vadu, k níž by musel přihlédnout z úřední povinnosti a pro kterou by bylo třeba napadené rozhodnutí zrušit, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
56. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Právo na náhradu nákladů proto nemá ani jeden z nich.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. března 2024

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.